

Krzyż Wolności i Solidarności

<https://ipn.gov.pl/kwi/uroczystosci/20160,W-Mieroszowie-pochowano-zmarla-w-Krakowie-Elzbieta-Morawiec-Rodzinie-przekazano-.html>
2023-01-26, 23:56

W Mieroszowie pochowano zmarłą w Krakowie Elżbietę Morawiec. Rodzinie przekazano Krzyż Wolności i Solidarności oraz Medal Zasłużony Kulturze Gloria Artis

18 listopada 2022 r. w Mioszowie (woj. dolnośląskie) pochowano Elżbietę Morawiec, zmarłą 10 listopada 2022 r. publicystkę, tłumaczkę, związaną m.in. ze Starym Teatrem w Krakowie (kierownik literacki w latach 1982-1990), działaczkę „Solidarności” w latach 1980-1981, później

animatorkę kultury niezależnej, organizatorkę niezależnych spektakli teatralnych, publicystkę pism drugoobiegowych, rozpracowywaną przez SB.

Przed ceremonią żałobną w kaplicy cmentarnej członek Kolegium IPN prof. Andrzej Nowak przekazał bratu Zmarłej – Krzysztofowi, Krzyż Wolności i Solidarności, przyznany Elżbiecie Morawiec w październiku tego roku przez Prezydenta RP. Prof. Nowak przekazał także Medal Zasłużony Kulturze Gloria Artis, przyznany pośmiertnie przez prof. Piotra Glińskiego, wicepremiera oraz szefa resortu kultury i dziedzictwa narodowego.

Przed złożeniem urny z prochami Zmarłej do grobu doradca w Kancelarii Prezydenta RP prof. Andrzej Waśko odczytał list skierowany do zebranych przez prezydenta Andrzeja Dudę. Prof. Nowak odczytał z kolei list od wicepremiera Glińskiego. Podczas uroczystości Oddział IPN w Krakowie reprezentowała zastępca dyrektora Cecylia Radoń.

Ostatnie pożegnanie
Elżbiety Morawiec. Fot.
Janusz Słezak (IPN)

Elżbieta Morawiec (1940-2022)

Urodziła się w Będzinie. Była absolwentką Uniwersytetu Jagiellońskiego, na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim obroniła doktorat z teatrologii. W latach 1965-1974 była redaktorem działu teatralnego w Wydawnictwie Literackim w Krakowie, w latach 1974-1981 w „Życiu Literackim”. W 1966 r. debiutowała na łamach dwutygodnika „Teatr”. W latach 1978-1990 była kierownikiem literackim Teatru Polskiego we Wrocławiu, w latach 1980-1986 – Teatru Studio w Warszawie, w latach 1983-1990 – Starego Teatru w Krakowie, w latach 1983-1990 – Teatru Ósmego Dnia w Poznaniu.

Od września 1980 r. należała do „Solidarności”. Od października 1980 do lipca 1981 r. w redakcji „Wiadomości Krakowskich”. Po wprowadzeniu stanu wojennego, w grudniu 1981 r. była przesłuchiwana i nakłaniana do podpisania tzw. lojalki.

W latach 1982-1989 animatorka ruchu kultury niezależnej w Krakowie, organizatorka niezależnych spektakli teatralnych, m.in. w kościele karmelitów na Piasku w Krakowie oraz w

kościół św. Józefa w Podgórzu. W latach 1981-1989 organizatorka kolportażu podziemnych pism: „Biuletyn Małopolski” i „Świat”, współpracowniczka „Arki”. W 1983 r. współzałożycielka „Miesięcznika Małopolskiego”. W latach 1983-1989 współpracowała z pismami niezależnymi: „Kultura Niezależna”, „Świat”.

Po czerwcu 1989 r. przez kilka miesięcy szefowała Krakowskiemu Oddziałowi SDP. W 1990 r. wybrana radną Krakowa z listy „Solidarności”, w grudniu zrzekła się mandatu.

W latach 1995-2005 była członkiem redakcji, a w latach 2005-2016 stałym współpracownikiem czasopisma „Arcana”. Publikowała również w „Didaskaliach” i „Teatrze” „Dialogu”, „Kulturze”, „Odrze”, „Théâtre en Pologne”, „Życiu Literackim”.

Jest autorką książek, m.in.: „Józef Szajna” (z J. Madeyskim) (1974), „Mitologie i przeceny” (1982), „Powidoki teatru” (1991), „Seans pamięci. Szkice o dramacie i teatrze” (1996). Od 1989 r. należała do Stowarzyszenia Pisarzy Polskich. W latach 2005-2014 wchodziła w skład kapituły Nagrody Literackiej im. Józefa Mackiewicza.

Laureatka Nagrody Polcul Foundation (1990), odznaczona Złotym Krzyżem Zasługi (2011), Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (2017).

Oprac. na podstawie Encyklopedii Solidarności